

РЕШЕНИЕ

№ 3991

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8817** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „БЕКСТРОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], чрез управителя С. З. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221321005566-091-001 от 13.04.2022 г., потвърден с решение № 1072/7.7.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, като са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 20 855,60 лв. и лихви за забава общо в размер на 1 681,57 лв. за данъчните периоди от м. 03.2021 г. до м. 08.2021 г.

Жалбоподателят твърди, че правомерно се е ползвал от данъчния кредит; представените документи са изрядни. Действително се установява, че са допуснати нередности при неговите доставчици, но това не е негова вина. Следва да се има предвид обаче, че стоките, предмет на тези сделки, са реализирани при последващи доставки. Данъчната администрация е тази, която следва да събере всички относими доказателства, вкл. и благоприятните за жалбоподателя. За жалбоподателя е съществувало задължението единствено да провери наличие на регистрация по ЗДДС, което в случая е било налице. Игнорирани са всички доказателства за извършена доставка. Претендира разности.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде

потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разности.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221321005566-020-001 от 01.10.2021 г., е възложено извършването на ревизия на „БЕКСТРОН“ ЕООД за установяване на задълженията на дружеството за ДДС за периодите от 01.03.2021 г. до 31.08.2021 г. Определен е тримесечен срок за приключване на ревизията.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК първоначалната заповед е изменена със Заповеди №Р-22221321005566-020-002 от 15.12.2021 г., №Р-22221321005566-020-003 от 03.02.2022 г., връчени по електронен път, като с последната е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 04.03.2022 г. Заповедите са издадени от А. А. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП П., оправомощена със Заповед №РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП С., във връзка със Заповед №З-ЦУ-3000/30.09.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК. По силата на Заповед №З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП във връзка със Заповед №ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП по отношение на органа, възложил ревизията, не се прилагат правилата за териториална компетентност по смисъла на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221321005566-092-001 от 18.03.2022 г., връчен по електронен път на 21.03.2022 г.

Ревизията е приключил с РА №Р- 22221321005566-091-001/13.04.2022 г., издаден от А. А. Д.- началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П. орган, възложил ревизията, и П. С. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 14.04.2022 г. по електронен път.

С РА са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ общо в размер на 20 855,60 лв. и лихви за забава в размер на 1 681,57 лв. за данъчните периоди от м. 03.2021 г. до м. 08.2021 г., произтичащи от непризнатото право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5, чл. 71, чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от „АКСАЛС КОРП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СТРЕЙФ - ИНВЕСТ 77“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Ю и С КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

За ревизирувания период „БЕКСТРОН“ ЕООД е извършвало други довършителни строителни работи и търговия на дребно в неспециализирани магазини, в наето помещение от „ПАЗАРИ ИЗТОК“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за който обект е регистриран и електронен касов апарат с фискална памет /ЕКАФП/ с рег. № DY541301 по регистъра на НАП. Дружеството е имало сключени 8 трудови договора за наети по трудови правоотношения лица, на длъжности „работник строителство“ и „продавач“.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество са връчени по електронен път Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-222132005566-040-001 от 04.10.2021 г. и №Р-222132005566-040-002 от 13.12.2021 г. В отговор са представени доказателства чрез ИС „Контрол“, описани в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на “Ю и С КОМЕРС“ ЕООД, приключила с Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221021173834-141-001/27.10.2021 г. и на „АКСАЛС КОРП“ ЕООД, приключила с Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221022009553-141-001/21.02.2022 г.

На основание чл. 37 и чл. 57 от ДОПК са изготвени и връчени по електронен път Искания за предоставяне на документи и писмени обяснения от трети лица на „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД и „СТРЕЙФ - ИНВЕСТ 77“ ЕООД, в отговор на които са представени доказателства, описани подробно в РД.

Жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер 3 656,00 лв. по 5 фактури, издадени от “Ю и С КОМЕРС“ ЕООД през данъчните периоди от м. 04.2021 г. и м. 08.2021 г. В хода на извършената насрещна проверка от посочения доставчик са представени копие от процесните фактури, придружени с 2 експедиционни бележки. Предмет на фактурите са строителни материали, представляващи настилка ударозащитна, линейни сифони, профили, вата за изолация, шпакловка, гипсово лепило, грунд и др. и включен транспорт. Представени са и счетоводни регистри на счетоводни сметки 411 „Клиенти“, 702 „Приходи от продажби на стоки“, 4523 „Начислен ДДС при продажби, извлечение от счетоводна сметка 501 „Каса в лева“, главни книги, оборотни ведомости, рекапитулация за заплати, дневни отчети от ЕКАФП и свидетелство за неговата регистрация в НАП.

Органите по приходите са извършили проверки в ИС на НАП. Констатирано е, че спорният доставчик е регистриран по реда на ЗДДС на 09.10.2020 г. по избор, независимо от облагаемия оборот и deregистриран по реда на ЗДДС на 12.10.2021 г. на основание чл. 176 от ЗДДС за установени данъчни нарушения. Издадените фактури от посочения доставчик са отразени в дневниците за продажби за данъчните периоди, в които са издадени. Дружеството няма собствени недвижими имоти и МПС. Включило е в дневниците за покупки, издадени фактури от рискови доставчици, в т.ч. и от „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД, който е деклариран като пряк доставчик на ревизираното дружество. Доставчикът има изискуеми данъчни и осигурителни задължения в големи размери.

Жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер 3 494,00 лв. по 5 фактури, издадени от „СТРЕЙФ - ИНВЕСТ 77“ ЕООД през данъчните периоди от м. 04.2021 г. и м. 08.2021 г. В хода на извършената насрещна проверка от посочения доставчик са представени копия на процесните фактури, придружени със стокови разписки, без положени подписи за лицата предали и приели стоките. Предмет на фактурите са строителни материали по видове, както следва: ламиниран паркет, подложки за него, ъгли, дюбели, гранитогрес, теракол и др.. Представени са и счетоводни регистри на счетоводни сметки 411 „Клиенти“, 702 „Приходи от продажби на стоки“, 4523 „Начислен ДДС при продажби, касова книга, главни книги, оборотни ведомости, рекапитулация за заплати, дневни отчети от ЕКАФП и свидетелство за неговата регистрация в НАП.

Органите по приходите са извършили проверки в ИС на НАП, при които е констатирано, че спорният доставчик е регистриран по реда на ЗДДС на 26.01.2021 г. по избор, независимо от облагаемия оборот и дерегистриран по реда на ЗДДС на 28.10.2021 г. на основание чл. 176 от ЗДДС за установени данъчни нарушения. Издадените фактури от посочения доставчик са отразени в дневниците за продажби за данъчните периоди, в които са издадени. Дружеството няма собствени недвижими имоти и МПС. В дневниците за покупки са отразени фактури, издадени от лица с рисков профил. Доставчикът има изискуеми данъчни и осигурителни задължения в големи размери.

Жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер 12 205.60лв. по 15 фактури, издадени от „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД през данъчните периоди от м. 03.2021 г. до м. 05.2021 г. и м. 08.2021 г. В хода на извършената насрещна проверка от посочения доставчик са представени копия на процесните фактури, придружени със стокови разписки и фискални косови бонове. Предмет на фактурите са строителни материали, както следва: гипскартон, рапидни винтове, ламиниран паркет, первази и др., придружени със стокови разписки, без положени подписи за приел и предал стоките. Представени са също така и счетоводни регистри на счетоводни сметки 411 „Клиенти“, 702 „Приходи от продажби на стоки“, 4523 „Начислен ДДС при продажби, касова книга, главни книги, оборотни ведомости, рекапитулация за заплати, дневни отчети от ЕКАФП и свидетелство за неговата регистрация в НАП.

Органите по приходите са извършили проверки в ИС на НАП и са констатирани, че спорният доставчик е регистриран по реда на ЗДДС на 29.12.2020 г. по избор, независимо от облагаемия оборот и дерегистриран по реда на ЗДДС на 07.02.2021 г. на основание чл. 176 от ЗДДС за установени данъчни нарушения. Издадените фактури от посочения доставчик са отразени в дневниците за продажби за данъчните периоди, в които са издадени. Дружеството няма собствени или наети недвижими имоти и МПС. „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД е включило в дневниците за покупки фактури, издадени от доставчици с рисков профил, както и че има изискуеми данъчни и осигурителни задължения в големи размери.

От „БЕКСТРОН“ ЕООД са дадени обяснения, че фактурираните от „Ю и С КОМЕРС“ ЕООД, „СТРЕЙФ - ИНВЕСТ 77“ ЕООД, „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД и „АКСАЛС КОРП“ ЕООД строителни материали са с включен транспорт и се превозват до обектите, на които се извършват СМР. Не са посочени конкретно за кои обекти са използвани стоките/материалите по издадените фактури от процесните доставчици, посочена е обща стойност и сключените договори с възложителите също със обща стойност, но не е представена подробна справка по артикули, количество и стойност и точно на кой от всички обекти, на които се извършват СМР, са вложени.

С цел установяване реалността на доставките на ревизираното дружество е връчено ИПДПОЗЛ по реда на ДОПК. В отговор са представени само фактури и фискални бележки, удостоверяващи плащане в брой. Не са представени доказателства за извършен транспорт - товарителници, пътни листове, приемо-предавателни протоколи предвид факта, че предмет на доставките са родово-определени вещи. Прието е, че представената от ревизираното лице счетоводна отчетност не дава възможност да се извърши проследяване, закупените материали от „Ю и С КОМЕРС“ ЕООД в кой обект на жалбоподателя са вложени.

Жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер 1

500,00 лв. по 2 фактури, издадени от „АКСАЛС КОРП“ ЕООД, през данъчния период м. 07.2021 г., с предмет на доставките -СМР. В хода на извършената насрещна проверка и в отговор на връчено по електронен път ИПДПОЗЛ от посочения доставчик не са представени изискваните доказателства. При проверка в информационната система на ТД на НАП е констатирано, че „АКСАЛС КОРП“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 30.04.2020 г. В периода, в който са декларираните доставките, дружеството няма наети лица по трудови правоотношения и не е декларирано изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Няма собствени или наети недвижими имоти и МПС. В дневника за покупки е включило фактури, издадени предимно от доставчици с рисков профил. Има изискуеми публични вземания. Отбелязано е, че издадените на жалбоподателя са отразени в дневника за продажби за м. 07.2021 г.

Ревизиращият екип е приел, че доставчикът не представя конкретни документи, доказващи кои физически лица са заети и участвали във фактурираните доставки. Няма представени документи, доказващи квалификация на персонала. Няма представени фактури от предходни доставчици за закупените стоки, материали, използвани при извършване на СМР. Не са представени оферти, количествено-стойностни сметки, актове обр. 19, приемо-предавателни протоколи, предвид факта, че предмет на доставките са строително-монтажни работи. Прието е, че представената от жалбоподателя счетоводна отчетност не дава възможност да се установи фактурираните СМР от „АКСАЛС КОРП“ ЕООД в кой обект на ревизираното лице са вложени. До датата на издаване на ревизионния доклад и съответно РА не са представени други доказателства нито от жалбоподателя, нито от спорните доставчици, освен описаните по-горе в решението.

След анализ на събраните доказателства е формиран извод, че не е доказано реално изпълнение на доставки на стоки по фактури, издадени от „АКСАЛС КОРП“ ЕООД, „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД, „СТРЕЙФ - ИНВЕСТ 77“ ЕООД и “Ю и С КОМЕРС“ ЕООД. Посочено е, че ревизираното дружество, като получател на фактурите, не може да не знае, че не получава нищо от спорните доставчици.

При оспорването пред по-горестоящия административен орган е прието, че жалбата срещки РА е неоснователна. Възприети са изводите на ревизиращите органи, че не е налице реалност на доставките по описаните фактури, като е прието, че това е доказано от ревизиращите органи.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, предвиждащ, че съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му, намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган. В този смисъл изрично се изискаха от ответника доказателства в тази насока, като се представиха такива.

Оспореното в това производство решение е издадено от компетентен орган – директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценка по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, следното:

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и тя да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата, на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Осъществяването на фактическия състав на доставката подлежи на доказване.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. Константно при тълкуването на чл. 167 от Директива 2006/112-както в практиката на Съда, така и практиката на националните съдилища се приема, че наличието на действително осъществена /реална/ доставка е основна предпоставка за възникване на правото на приспадане. Това е прието и по делото "Б.", С-285/1. В т. 31 от него е посочено, че за да се установи, че на основание тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани (от Б.) за извършването на облагаеми сделки.

Извършването на доставката представлява данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. При възникването на това събитие се поражда задължение за доставчика да начисли данък и съответно- свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

На следващо място, съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по предходни облагаеми доставки. Наличието на предходна облагаема доставка е едно от кумулативно необходимите условия, за да се признае право на приспадане на данъчен кредит. Установяването на тези факти предполага изследване на предходните и последващите доставки, съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването ѝ при получателя и т. н.

За установяване реалността на извършените доставки ревизиращите органи подробно са предприели предвидените в закона и описани по-горе процесуални действия.

За установяване на посочените факти, са събрани две групи доказателства.

Първата група са представените от жалбоподателя фактури, както и документи относно счетоводното отразяване на процесните фактури, подробно изброени по-горе. Не са представени доказателства обаче от самото ревизирано лице за прехвърляне на собствеността върху стоките /предвид това, че във фактурите тези стоки не са индивидуално, а родово определени вещи/, нито за получаване на резултат от

извършените услуги. Не са представени от жалбоподателя, въпреки че са му изискани изрично оферти, данни за това по какви критерии е избрал доставчиците, документи за съгласуване на конкретните параметри на доставките например спецификации на доставените стоки и материали, с оглед влагането им от жалбоподателя при последващи СМР.

Предприети са действия относно доставчиците – извършване на насрещни проверки, както и са събрани доказателства относно материалната и кадровата им обезпеченост. В този смисъл следва да се ценят протоколите от направените на доставчиците насрещни проверки и представените от тях доказателства, както и констатациите относно данните, съдържащи се в информационната система на НАП.

Установява се, че доставчиците, не са представили доказателства за мястото на съхранение на стоките и материалите, мястото на предаването на стоките, лицата, участвали в предаването, извършен транспорт и наличие на транспортни средства. За извършените услуги от „АКСАЛС КОРП“ ЕООД не са представени доказателства за начина на предаване на резултата от извършената услуга, сключени договори, вложени материали, как е калкулирана цената на извършената услуга с оглед обстоятелството, че дружеството няма назначени лица по трудови и извънтрудови правоотношения.

Следва да се отбележи, че доставчиците на жалбоподателя НЕ са подавали годишни финансови отчети в Търговския регистър. В този смисъл споделя изводите на ответника, че създаване на правоотношения с лица, които не публикуват публично данни за своето имуществено състояние, може да се приеме за неполагане на дължимата грижа при избора на съконтрагент от страна на жалбоподателя. Този извод е и в съответствие с Решение от 21.06.2012 г. на СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Съгласно т. 54 на същото, не противоречи с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама. Съгласно т. 60 на решението, добрият търговец би могъл според обстоятелствата в конкретния случай да проучи друг доставчик, от когото възнамерява да купува стоки или да получава услуги за да се увери в неговата надеждност.

Същевременно не се установяват каквито и да е доказателства, от които да може да се направи извод, че както доставчиците на жалбоподателя, така и техните предходни доставчици са извършвали реална търговска дейност, дори когато са били регистрирани по реда на ЗДДС. Така очертаният статус, според информационните регистри на НАП, определя преките доставчици и техните предходни, като „липсващ търговец“ – понятие, дефинирано за целите на *Регламент /ЕО/ 1925/2004 г.* на Комисията от 29.10.2004 г. Съгласно определението на чл. 2, пар. 1 от този Регламент, „липсващ търговец“ означава търговец, регистриран като данъчнозадължено лице за целите на ДДС, което потенциално, с намерение за измама, придобива или създава впечатление, че придобива стоки или услуги, без да заплаща ДДС и доставя тези стоки или услуги с ДДС, без да превежда дължимия ДДС на съответния национален орган.

Следва да бъде отбелязано също така, че водената от жалбоподателя счетоводна отчетност, както са отбелязали и органите по приходите, не дава възможност да бъде проследено какви точно стоки са закупени и дали те са вложени при извършване на последващи услуги по СМР от ревизираното дружество. Общото осчетоводяване на

стоките в счетоводна сметка 304 „Стоки“ само стойностно, без тази сметка да е заведена аналитично, както и осчетоводяването на фактурите, издадени от „АКСАЛС КОРП“ ЕООД по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ не позволя да бъде извършен такъв анализ.

Съгласно *Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност*, счетоводната отчетност трябва да е достатъчно подробна и да дава възможност за установяване на задълженията на съответното лице и извършване на проверки от органите на приходната администрация. Освен редовно водено счетоводство и създадените счетоводни документи /които като частни документи нямат обвързваща доказателствена сила/, е необходимо от съвкупната преценка доказателствата да следва категоричен и несъмнен извод за реалност на доставките.

По отношение на приложените към фактурите касови бонове, предвид разпоредбата на чл. 153 от – *Гражданския процесуален кодекс /ГПК/*, приложим субсидиарно на основание §2 от ДР на ДОПК, на доказване подлежат спорните факти и връзките между тях. Относно необходимата връзка между платената цената и извършената доставка с решения по административни дела С-16/93, С-154/80, С-102/86, Съдът на Европейската общност е приел, че доставката на стока/услуга предполага наличието на пряка връзка между доставената стока/услуга и получената насрещна престация. Такава причинно-следствена връзка между плащането и получени облагаеми доставки в случая не се установява.

От доставчиците не са представени и доказателства къде са съхранявани закупените стоки, както и за произход на същите. Действително, производът на стоките не е пряко обвързан с правото на приспадане на данъчен кредит, но в случая се касае за строителни материали, които жалбоподателят твърди, че влагат при извършване на строително-монтажни работи. В тази връзка **Наредбата за условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България**, въвежда изискване строителните продукти, които се влагат в строежите да става въз основа на съставени декларации, посочващи предвидената употреба или употреби, и придружени от инструкция и информация за безопасност на български език. При проектирането на строежите се предвиждат, а при изпълнението им се влагат строителни продукти, които осигуряват изпълнението на основните изисквания към строежите, определени в приложение I на Регламент /ЕС/ № 305/2011. Декларацията се издава от производителя на строителните материали, в зависимост от изискванията, въз основа на протоколи от изпитване, приложени изчисления и/или документи за съответствие на вложените материали. Нито от ревизираното лице, нито от доставчиците е приложена, декларация от производителя на строителните материали и дали те отговарят ли на изискванията на Наредбата.

Видно от представените договори, по които жалбоподателят е изпълнител, е посочено, че той ще поеме гаранцията за качествено вложени материали. Доколкото не се е сдобил с документи, доказващи качеството на вложените материали, се поставя въпросът как той ще изпълни поето задължение по договорите, сключени с неговите клиенти, и да гарантира, че е извършил съответните СМР с качествени материали.

Доставчиците не са отчитали административни разходи, свързани с наеми на търговски обекти за складиране и съхранение на стоки, както и документи за плащане на текущи разходи по експлоатация на използвани обекти. Предвид количествата

продадени стоки е логично те да разполагат както със складове, където да се съхраняват стоките, така и да отчитат разходи, свързани с нормалното функциониране на дружества, които развиват търговска дейност.

В оспореното решение е констатирано, че е служебно известно, че „Ю и С КОМЕРС“ ЕООД, „СТРЕЙФ - ИНВЕСТ 77“ ЕООД, „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД и „АКСАЛС КОРП“ ЕООД са издавали и фактури на много други клиенти през периоди, съвпадащи с ревизираните, но с предмет, услуги и различни стоки на значителни стойности и предвид обстоятелството, че развиват такава мащабна дейност не е логично да нямат регистрирани търговски обекти, складове, МПС, както и да отчитат разходи, свързани с тяхното експлоатиране.

По отношение на експедиционните листове от „Ю и С КОМЕРС“ ЕООД, и стокови разписки от „СТРЕЙФ - ИНВЕСТ 77“ ЕООД и „РЕ СТРОЙ 2016“ ЕООД за предаване на строителните материали - родово определени вещи. Собствеността върху тях се прехвърля с тяхното индивидуализиране чрез отделянето им от съвкупността и предаването на стоката- чл. 24, ал. 2 от *Закона за задълженията и договорите* /ЗЗД/ и чл. 327, ал. 1 от *Търговския закон* /ТЗ/. Без да бъде извършено такова предаване, не може да бъде извършено прехвърляне на собствеността върху стоките, поради което не може да се твърди наличие на реална доставка. Това е така, доколкото липсват данни от положени подписи на лицата предали и приели стоки, мястото на предаването им и техния транспорт, поради което те не биха могли да удостоверят реалното предаване на стоките.

На следващо място, представената справка за последваща реализация на стоките е твърде обща, без да е посочено конкретно за кои обекти са използвани стоките/материалите в издадените фактури, посочена е обща стойност и сключените договори с възложителите, също с обща стойност, като липсва информация по артикули, количество и стойност и точно на кой от всички обекти, на които се извършват СМР от жалбоподателя са вложени. Тоест липсва аналитична счетоводна отчетност по обекти или договори.

Представените стокови разписки и в частност от „Ю и С КОМЕРС“ ЕООД експедиционни бележки и фактури, като частни свидетелстващи документи, не се ползват с материална, а само с формална доказателствена сила. Съгласно чл. 180 от *Гражданския процесуален кодекс* /ГПК/ във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица. В случая тези стоковите разписки не са подкрепени с други съпътстващи документи, удостоверяващи например натоварването на стоките на съответно МПС, за да може да се приеме, че риска премина върху продавача с натоварването на стоките, транспортни документи, изразяващи с в товарителници, пътни листа или пътни книжки и др.

Проследявайки профила на ревизираното дружество, е извършена официална констатация, че жалбоподателят обичайно е закупвал строителни материали от доставчици, с които има дългогодишни търговски отношения и на стойност в пъти по-малко от закупените от процесните доставчици.

Ето защо настоящият състав възпирема извода, че не е налице реално изпълнение на доставките строителните материали по фактури, издадени от процесните доставчици. Това се квалифицира от Съда на Европейския съюз като позоваване на правото на приспадане с измамна цел или с цел злоупотреба – Решение от 06 декември 2012 г. по

дело С-285/11, т. 36.

Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства следва заключението за наличието на сделки, сключени с цел данъчна измама, състоящата се в неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит.

С оглед гореизложеното съдът намира жалбата за неоснователна. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, както и при съобразяване на изводите, изложени по-горе следва да се направи извод, че не са налице предпоставките на цитираните по-горе норми, за да се приеме, че жалбоподателят би могъл да се ползва от право на приспадане на данъчен кредит, съответно – РА и оспореното в това производство решение на ответника са законосъобразни.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 3 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес /22 537.17 лв./ и съобразно претендираното, което възнаграждение следва да се определи в размер на 2528.34 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БЕКСТРОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], чрез управителя С. З. С., срещу Ревизионен акт №Р-22221321005566-091-001 от 13.04.2022 г., потвърден с решение № 1072/7.7.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, като са определени задължения по *Закона за данък върху добавената стойност* в размер на 20 855,60 лв. и лихви за забава общо в размер на 1 681,57 лв. за данъчните периоди от м. 03.2021 г. до м. 08.2021 г. или общо 22 537.17 лв.

ОСЪЖДА „БЕКСТРОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 15195,28 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, същата следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 180,30 лв. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: